

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 183 (XXVII) — Nr. 114

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 12 februarie 2015

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 716 din 9 decembrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 35 alin. (1) și (2) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, precum și ale art. 20 cuprins în titlul VII — <i>Regimul stabilirii și plății despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv</i> din Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente	2-5	320. — Ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală privind modificarea Ordinului Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 1.847/2014 pentru aprobarea procedurilor de aplicare a art. 78 ¹ din Codul de procedură fiscală, precum și pentru aprobarea modelului și conținutului unor formulare	9-10
Decizia nr. 743 din 16 decembrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 63/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, precum și pentru stabilirea unor măsuri financiare, și a celor ale art. 9 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru	5-8	3.177/147. — Ordin al ministrului educației și cercetării științifice și al ministrului sănătății privind aprobarea formularului specific al certificatului medical necesar pentru încadrarea și menținerea într-o funcție de conducere sau de îndrumare și de control din învățământul preuniversitar	10-11
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
2.740/2014. — Ordin al ministrului culturii privind clasarea în Lista monumentelor istorice, categoria monument, grupa valorică B, a Bisericii din lemn „Sfânta Treime”, Schitul Buluc, comuna Jariștea, județul Vrancea	8-9	ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ	
		209. — Decizie privind sancționarea cu amendă și interzicerea temporară a activității de asigurare, precum și stabilirea unor măsuri în sarcina Societății de Asigurare-Reasigurare LIG Insurance — S.A.	12-15
		ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
		4. — Hotărâre pentru modificarea art. 109 ² din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 716**

din 9 decembrie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 35 alin. (1) și (2) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, precum și ale art. 20 cuprins în titlul VII — *Regimul stabilirii și plății despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv din Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente*

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 și art. 35 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, precum și a prevederilor art. 20 cuprins în titlul VII — *Regimul stabilirii și plății despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv din Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente*, excepție ridicată de Voicu Tudorică și Societatea Comercială „Real Grup Invest” — S.A. din București în Dosarul nr. 2.209/2/2012* al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care constituie obiectul Dosarului nr. 565D/2014 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că partea Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor a transmis punctul său de vedere prin care solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public pentru a pune concluzii asupra excepției de neconstituționalitate. Apreciind că obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă exclusiv art. 4 din Legea nr. 165/2013, arată că analiza constituționalității acestui text nu se poate disocia de alte texte normative, astfel că, în concordanță cu cele reținute de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 177 din 1 aprilie 2014, solicită respingerea, ca inadmisibilă, a excepției. În subsidiar, în măsura în care Curtea nu va reține același obiect al excepției, consideră că în prezenta cauză își mențin valabilitatea argumentele reținute de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 405 din 3 iulie 2014, astfel că solicită respingerea, ca inadmisibilă, a excepției de

neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 35 alin. (1) și (2) din Legea nr. 165/2013, și, respectiv, respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 20 cuprins în titlul VII — *Regimul stabilirii și plății despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv din Legea nr. 247/2005*.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 20 februarie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 2.209/2/2012*, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 și art. 35 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, precum și a prevederilor art. 20 cuprins în titlul VII — *Regimul stabilirii și plății despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv din Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente***, excepție ridicată de Voicu Tudorică și Societatea Comercială „Real Grup Invest” — S.A. din București într-o cauză având ca obiect soluționarea unui recurs promovat de Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor (fostă Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor) împotriva unei sentințe prin care aceasta a fost obligată ca, în termen de 6 luni de la rămânerea irevocabilă a sentinței judecătorești și după expirarea termenului prevăzut de art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2012 privind unele măsuri temporare în vederea consolidării cadrului normativ necesar aplicării unor dispoziții din titlul VII „*Regimul stabilirii și plății despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv*” al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, să efectueze controlul de legalitate asupra Dispoziției primarului general al municipiului București nr. 11.117/07.01.2009 și, după caz, să transmită dosarul către un evaluator și să emită decizia reprezentând titlul de despăgubire sau să emită decizia de restituire în natură a imobilului revendicat.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prevederile art. 4 și ale art. 35 din Legea nr. 165/2013 contravin dispozițiilor constituționale ale art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea legii civile, art. 16 alin. (1) și (2) referitoare la egalitatea în drepturi, art. 21 alin. (1) referitor la accesul liber la

justiție, alin. (2) privind neîngrădirea prin lege a acestui drept și alin. (3) referitor la dreptul la un proces echitabil, deoarece acestea determină aplicarea legii noi în cadrul unui recurs, iar în acest mod justițiabilul este privat de o judecată în fond, având ca temei de drept Legea nr. 165/2013. Se mai arată că prevederile art. 35 din Legea nr. 165/2013 stabilesc căile de atac în justiție împotriva deciziilor emise de Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor, precum și competența materială și teritorială a instanțelor judecătorești, în condițiile în care art. 20 cuprins în titlul VII din Legea nr. 247/2005 stabilește în continuare competența materială și teritorială a instanței de contencios administrativ în ceea ce privește contestarea deciziei adoptate de către Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, menținerea unui atare sistem paralel de control judiciar este discriminatorie, deoarece „în recurs nu se poate formula o cerere de contestare a cuantumului despăgubirilor acordate.” Se mai arată că dreptul de acces la justiție s-a născut înainte de intrarea în vigoare a legii noi, astfel încât condiționarea acestuia de respectarea termenelor instituite prin art. 35 din Legea nr. 165/2013 este neconstituțională.

7. În ceea ce privește neconstituționalitatea prevederilor art. 20 cuprins în titlul VII din Legea nr. 247/2005, se arată că aceste prevederi legale sunt norme de procedură, care au rolul de a asigura respectarea normelor substanțiale cuprinse în art. 16 din același act normativ. Se mai susține că, având în vedere că prevederile art. 16 din titlul VII al Legii nr. 247/2005 sunt în prezent abrogate, menținerea căii de atac în justiție, în temeiul art. 20 din același act normativ, este iluzorie, de vreme ce nu mai este recunoscut de legea nouă însuși dreptul substanțial protejat, respectiv dreptul la despăgubiri în condițiile titlului VII din Legea nr. 247/2005.

8. Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Avocatul Poporului** consideră că prevederile de lege criticate sunt constituționale.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele depuse la dosare, concluziile procurorului și dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost Curtea Constituțională sesizată, îl constituie prevederile art. 4 și ale art. 35 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada

regimului comunist. Analizând încheierea de sesizare și motivarea autorilor excepției, Curtea constată că obiectul acesteia îl constituie, în realitate, prevederile art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 35 alin. (1) și (2) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 278 din 17 mai 2013, cu modificările și completările ulterioare. De asemenea, obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie și prevederile art. 20 din titlul VII — *Regimul stabilirii și plății despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv* al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 22 iulie 2005, astfel cum au fost modificate prin art. X din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 89 din 12 februarie 2013. Textele de lege criticate prevăd următoarele:

— Art. 4 teza a doua din Legea nr. 165/2013: *„Dispozițiile prezentei legi se aplică (...) cauzelor în materia restituirii imobilelor preluate abuziv, aflate pe rolul instanțelor (...) la data intrării în vigoare a prezentei legi.”;*

— Art. 35 alin. (1) și (2) din Legea nr. 165/2013: *„(1) Deciziile emise cu respectarea prevederilor art. 33 și 34 pot fi atacate de persoana care se consideră îndreptățită la secția civilă a tribunalului în a cărei circumscripție se află sediul entității, în termen de 30 de zile de la data comunicării.*

(2) În cazul în care entitatea investită de lege nu emite decizia în termenele prevăzute la art. 33 și 34, persoana care se consideră îndreptățită se poate adresa instanței judecătorești prevăzute la alin. (1) în termen de 6 luni de la expirarea termenelor prevăzute de lege pentru soluționarea cererilor.”;

— Art. 20 din titlul VII al Legii nr. 247/2005: *„(1) Competența de soluționare a acțiunii în contencios administrativ având ca obiect contestarea deciziei adoptate de către Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor sau, după caz, refuzul acesteia de a emite decizia revine secției de contencios administrativ și fiscal a tribunalului în a cărei rază teritorială domiciliază reclamantul. Dacă reclamantul domiciliază în străinătate, cererea se adresează instanței reședinței sale din țară sau, după caz, instanței domiciliului reprezentantului acestuia din România, iar dacă nu are nici reședință în România și nici reprezentant cu domiciliul în România, cererea se adresează Secției de contencios administrativ și fiscal a Tribunalului București.*

(2) Hotărârea pronunțată de prima instanță poate fi atacată cu recurs. Recursul suspendă executarea.”

14. În susținerea excepției de neconstituționalitate sunt invocate normele constituționale ale art. 15 alin. (2) privind principiul neretroactivității legii, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile, ale art. 16 alin. (1) și (2) referitoare la egalitatea în drepturi, art. 21 alin. (1) referitor la accesul liber la justiție, alin. (2) privind neîngrădirea prin lege a acestui drept și alin. (3) referitor la dreptul la un proces echitabil, deoarece acestea determină aplicarea legii noi în cadrul unui recurs.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate au mai constituit obiect

al controlului de constituționalitate din perspectiva unor critici de neconstituționalitate asemănătoare. În jurisprudența sa referitoare la dispozițiile Legii nr. 165/2013, Curtea Constituțională a analizat în prealabil incidența textelor de lege criticate asupra soluționării litigiilor în care aceasta a fost invocată, ca una dintre condițiile de admisibilitate ale excepției de neconstituționalitate prevăzute de art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992.

16. În acest sens, Curtea observă că litigiul în cadrul căruia a fost invocată excepția de neconstituționalitate are ca obiect soluționarea unui recurs declarat de Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor (devenită Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor) împotriva unei sentințe judecătorești pronunțate anterior intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, prin care aceasta a fost obligată să emită, după caz, în favoarea reclamanților, fie decizia reprezentând titlul de despăgubire, fie decizia de restituire în natură a imobilului revendicat.

17. În acest context, Curtea reține că dispozițiile art. 35 alin. (1) și (2) din Legea nr. 165/2013 reglementează căile de atac ce pot fi formulate împotriva deciziilor emise de autoritățile competente cu respectarea prevederilor art. 33 și ale art. 34, precum și împotriva refuzului acestor instituții de a emite decizia în cadrul aceluiași termen. Raportat la circumstanțele specifice litigiului în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 4 teza a doua prin raportare la cele ale art. 35 alin. (1) și (2) din Legea nr. 165/2013 nu au incidență în soluționarea acestor cauze, nefiind întrunită ipoteza emiterii sau refuzului emiterii deciziei de compensare către Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor, după parcurgerea termenului prevăzut de art. 34. De altfel, această ipoteză nici nu putea fi realizată, din moment ce acțiunile de chemare în judecată au fost promovate anterior adoptării Legii nr. 165/2013, adică sub imperiul Legii nr. 247/2005, care nu prevedea în sarcina autorității competente niciun termen de soluționare a cererilor de despăgubire. În consecință, în temeiul art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, această excepție urmează să fie respinsă ca inadmisibilă.

18. Referitor la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 din titlul VII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, Curtea, analizând o excepție de neconstituționalitate identică sub aspectul obiectului și al motivării, a arătat, prin Decizia nr. 405 din 3 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 581 din 4 august 2014, că Legea nr. 247/2005 nu reglementa un termen înăuntrul căruia Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor era obligată să emită decizia reprezentând titlul de despăgubire, astfel că, în lipsa oricărui răspuns cu privire la emiteria unei astfel de decizii, persoanele îndreptățite la restituire au promovat, în condițiile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.154 din 7 decembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare, acțiuni în instanță pentru obligarea Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor de a emite decizia menționată, acțiuni nesoluționate la intrarea în vigoare a Legii nr. 165/2013, act normativ care a instituit o nouă procedură de soluționare a dosarelor de despăgubire constituite în temeiul legislației reparatorii anterioare. Soluționarea acestei situații tranzitorii a fost realizată de către instanțele judecătorești prin recurgerea la aplicarea art. 34 alin. (1) din Legea nr. 165/2013, cu modificările

și completările ulterioare. Potrivit acestui text de lege, pentru soluționarea dosarelor înregistrate la Secretariatul Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor, se stabilește un termen de 60 de luni, respectiv de 36 de luni, pentru dosarele de fond funciar, de la data intrării în vigoare a legii. Însă, în legătură cu acest text de lege, prin Decizia nr. 269 din 7 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 9 iulie 2014, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 34 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 și a constatat că termenele prevăzute la art. 34 alin. (1) din aceeași lege nu se aplică și cauzelor în materia restituirii imobilelor preluate abuziv, aflate pe rolul instanțelor la data intrării în vigoare a legii. Așadar, pronunțând această decizie, Curtea a admis implicit că instanțele de judecată investite cu soluționarea acțiunii în contencios administrativ ce are ca obiect soluționarea cererii privind obligarea autorității administrative competente la emiteria unei decizii de despăgubire, în temeiul Legii nr. 247/2005, vor soluționa pe fond aceste acțiuni, procedând, dacă este cazul, la obligarea Comisiei Naționale pentru Compensarea Imobilelor la emiteria deciziei referitoare la acordarea de măsuri compensatorii sub formă de puncte, în temeiul Legii nr. 165/2013. În consecință, cauzele aflate pe rolul instanțelor de contencios administrativ, la data intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, vor fi soluționate în temeiul art. 19 și al art. 20 din titlul VII cuprins în Legea nr. 247/2005.

19. O altă concluzie reflectată în Decizia nr. 405 din 3 iulie 2014 este aceea că prevederile art. 35 alin. (3) din Legea nr. 165/2013, referitoare la obligația instanței judecătorești de a se pronunța asupra existenței și întinderii dreptului de proprietate, în cazul în care se exercită calea de atac prevăzută de alin. (1) și (2) ale art. 35, și de a dispune restituirea în natură sau, după caz, acordarea de măsuri reparatorii în condițiile Legii nr. 165/2013, nu sunt aplicabile în cadrul soluționării acestor tipuri de cauze, respectiv cauzelor aflate pe rolul instanțelor de contencios administrativ la data intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, și având ca obiect obligarea Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor la emiteria unei decizii reprezentând titlul de despăgubire. Instanța de contencios administrativ investită, în temeiul art. 20 din Legea nr. 247/2005, cu soluționarea cererii privind obligarea autorității administrative competente la emiteria unei decizii de despăgubire, potrivit Legii nr. 247/2005, va soluționa pe fond această acțiune și va obliga, după caz, Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor la emiteria deciziei de despăgubire prin acordarea de măsuri compensatorii sub formă de puncte, în temeiul Legii nr. 165/2013. Prin urmare, Curtea a reținut că, prin prisma celor statuate mai sus, susținerile autorilor excepției de neconstituționalitate referitoare la ineficiența normativă a dispozițiilor art. 20 din titlul VII cuprins în Legea nr. 247/2005, în contextul existenței, în opinia acestora, a unei căi de atac cu aceeași finalitate juridică, reprezentată de art. 35 alin. (3) din Legea nr. 165/2013, sunt neîntemeiate.

20. Curtea constată că, pentru identitate de rațiune, argumentele la care s-a făcut referire, reținute prin Decizia nr. 405 din 3 iulie 2014, își păstrează valabilitatea și în cauza de față. În consecință, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 din titlul VII al Legii nr. 247/2005 urmează să fie respinsă ca neîntemeiată.

21. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 35 alin. (1) și (2) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de Voicu Tudorică și Societatea Comercială „Real Grup Invest” — S.A. din București în Dosarul nr. 2.209/2/2012* al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de aceiași autori în același dosar al aceleiași instanțe judecătorești, și constată că dispozițiile art. 20 din titlul VII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința publică din data de 9 decembrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Claudia-Margareta Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 743

din 16 decembrie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 63/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, precum și pentru stabilirea unor măsuri financiare, și a celor ale art. 9 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

administrativ și fiscal. Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 601D/2014.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența în materie a instanței de contencios constituțional.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 12 mai 2014, pronunțată în Dosarul nr. 5.559/121/2011*, **Curtea de Apel Galați — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 63/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, precum și pentru stabilirea unor măsuri financiare, și cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru.** Excepția de neconstituționalitate a

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 63/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, precum și pentru stabilirea unor măsuri financiare, și a celor ale art. 9 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Ionuț Sebastian Vișan în Dosarul nr. 5.559/121/2011* al Curții de Apel Galați — Secția contencios

fost ridicată de Ionuț Sebastian Vișan într-o cauză având ca obiect anularea unui act administrativ.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, cu privire la critica referitoare la prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 63/2010, autorul acesteia susține că acest act normativ contravine dispozițiilor constituționale ale art. 115 alin. (4) și (6), care reglementează modalitatea de adoptare a ordonanțelor de urgență și limitele delegării legislative, deoarece, având în vedere domeniul vizat, și anume instituții fundamentale ale statului, nu se putea reglementa decât prin lege organică.

6. De asemenea, apreciază că sunt încălcate și dispozițiile constituționale ale art. 120, 121 și 122, care consacră „principiile de bază ale administrației publice, autonomia locală administrativ-organizatorică și financiară, respectiv dreptul și capacitatea efectivă a autorităților locale de a rezolva și gestiona, în nume propriu și sub responsabilitatea lor, ca autorități alese, treburile publice, în interesul colectivităților locale pe care le reprezintă, inclusiv în ceea ce privește stabilirea numărului de posturi necesar, pentru a asigura o gestiune eficientă și a răspunde nevoilor cetățenilor.”

7. În ceea ce privește critica referitoare la prevederile art. 9 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, autorul excepției de neconstituționalitate susține că acest text contravine dispozițiilor art. 21 alin. (1) și (2) din Constituție, întrucât prin „stabilirea unui quantum mare se îngrădește dreptul de a recuza completul investit cu soluționarea dosarului.”

8. **Curtea de Apel Galați — Secția contencios administrativ și fiscal** opinează în sensul respingerii excepției de neconstituționalitate. Astfel, instanța de judecată apreciază că prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 63/2010 nu contravin normelor constituționale invocate, iar în ceea ce privește reglementarea legală criticată din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, apreciază că „taxa de timbru stabilită reflectă un echilibru just care trebuie să existe între interesul părților și necesitatea asigurării unei bune administrări a justiției.”

9. În conformitate cu prevederile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

10. **Avocatul Poporului**, invocând jurisprudența în materie a instanței de contencios constituțional, concretizată, de exemplu, prin deciziile nr. 1.105/2010, nr. 97/2012 și nr. 32/2014, consideră că prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 63/2010 și cele ale art. 9 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 sunt constituționale.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1

alin. (1) și (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 63/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, precum și pentru stabilirea unor măsuri financiare, ordonanță de urgență publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 450 din 2 iulie 2010, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 13/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 179 din 14 martie 2011, cu modificările și completările ulterioare.

Curtea reține, de asemenea, că reprezintă obiect al excepției de neconstituționalitate și prevederile art. 9 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 392 din 29 iunie 2013, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora „*Următoarele cereri formulate în cursul procesului sau în legătură cu un proces se taxează astfel:*

a) *cereri de recuzare în materie civilă — pentru fiecare participant la proces-pentru care se solicită recuzarea — 100 lei;*”.

14. În susținerea neconstituționalității prevederilor legale criticate, autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 21 alin. (1) și (2) privind accesul liber la justiție, art. 115 alin. (4) și (6) referitor la delegarea legislativă, art. 120 care consacră principiile de bază ale administrației publice locale, art. 121 referitor la autoritățile comunale și orașenești și celor ale art. 122 privind consiliul județean.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, referitor la prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 63/2010, Curtea constată că acestea au mai făcut obiect al controlului instanței de contencios constituțional, care, analizând critici similare celor formulate în prezenta cauză, s-a pronunțat statuând constituționalitatea acestui act normativ. În acest sens sunt, spre exemplu, Decizia nr. 1.105 din 21 septembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 684 din 8 octombrie 2010, Decizia nr. 1.195 din 20 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 29 din 13 ianuarie 2012, Decizia nr. 1.623 din 20 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 89 din 3 februarie 2012, Decizia nr. 1.229 din 20 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 827 din 22 noiembrie 2011, sau Decizia nr. 97 din 7 februarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 269 din 24 aprilie 2012.

16. Prin aceste decizii, cu privire la criticile de neconstituționalitate extrinsecă referitoare la încălcarea dispozițiilor art. 115 alin. (4) și (6) din Constituție, Curtea a constatat că în nota de fundamentare a ordonanței de urgență criticate existența unei situații extraordinare a cărei reglementare nu putea fi amânată și urgența acesteia sunt justificate de Guvern. Având în vedere jurisprudența sa cu privire la art. 115 alin. (4) din Legea fundamentală, Curtea a analizat fiecare dintre aceste motive invocate de Guvern pentru a stabili dacă implicațiile financiare legate de modificările legislative adoptate, în situația dată, se circumscriu situației extraordinare sau unor elemente de oportunitate, și a constatat că reglementarea criticată nu aduce atingere dispozițiilor art. 115 alin. (4) din Constituție, îndeplinind exigențele urgenței și ale situației extraordinare.

17. De asemenea, referitor la critica privind înfrângerea art. 115 alin. (6) din Constituție, normă care nu îngăduie să fie adoptate ordonanțe de urgență prin care este afectat regimul instituțiilor fundamentale ale statului, pentru a constata aplicabilitatea acestor norme constituționale în cauza dedusă judecătii, instanța constituțională a analizat dacă instituțiile vizate de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 63/2010 reprezintă instituții fundamentale ale statului, pe de o parte, și dacă modificările operate prin noua reglementare afectează regimul acestor instituții.

18. Astfel, în ceea ce privește primul aspect, prin deciziile mai sus amintite, Curtea a apreciat că natura autorităților administrației publice locale (consiliile locale, primarii și consiliile județene) de instituții fundamentale ale statului este deopotrivă subliniată de statutul constituțional al acestora, consacrat de art. 120—122 referitoare la *Administrația publică locală*, precum și de organizarea și funcționarea lor, adică regimul lor juridic, care se reglementează, potrivit art. 73 alin. (3) lit. o) din Constituție, prin lege organică.

19. Referitor la cel de-al doilea aspect, Curtea a observat că, potrivit art. 1 alin. (1) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 123 din 20 februarie 2007, *„Prezenta lege reglementează regimul general al autonomiei locale, precum și organizarea și funcționarea administrației publice locale”*, stabilind în art. 2 alin. (1) al aceluiași act normativ, că *„Administrația publică în unitățile administrativ-teritoriale se organizează și funcționează în temeiul principiilor descentralizării, autonomiei locale, deconcentrării serviciilor publice, eligibilității autorităților administrației publice locale, legalității și al consultării cetățenilor în soluționarea problemelor locale de interes deosebit.”* Or, din analiza întregului conținut al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 63/2010, Curtea nu a putut reține că acest act normativ aduce vreo modificare Legii nr. 15/2001, neafectând în niciun sens, fie el pozitiv sau negativ, regimul autorităților publice locale, reprezentate de consilii locale, primari sau consilii județene. Curtea a observat că modificările operate se limitează la modificarea și completarea Legii nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, precum și la stabilirea unor măsuri financiare de natură a spori disciplina financiară, predictibilitatea și transparența execuției bugetare la nivelul unităților/subdiviziunilor administrativ-teritoriale, cu impact direct asupra arieratelor înregistrate ca urmare a managementului financiar imprudent și a cheltuielilor bugetare la nivelul unităților/subdiviziunilor administrativ-teritoriale.

20. În acest context, Curtea a statuat că reglementarea legală criticată nu aduce atingere dispozițiilor art. 115 alin. (4) și (6) din Constituție, aceasta îndeplinind exigențele urgenței și ale situației extraordinare, precum și exigențele referitoare la interdicția legiferării în domeniul regimului instituțiilor fundamentale ale statului prin ordonanță de urgență.

21. Totodată, prin deciziile menționate, Curtea a reținut că dispozițiile art. 120—122 din Constituție *„se referă la principiul autonomiei locale în cadrul organizării administrației publice din unitățile administrativ-teritoriale, iar nu la existența unei autonomii de decizie în afara cadrului legal, care este general obligatoriu. Așa fiind, principiul autonomiei locale nu exclude obligația autorităților administrației publice locale de a respecta normele cu caracter general, aplicabile pe întreg teritoriul țării, recunoscând existența unor interese locale specifice, distincte,*

dar care nu sunt în contradicție cu interesele naționale, în acest sens fiind dispozițiile art. 121 alin. (2) din Constituție, potrivit cărora *«Consiliile locale și primarii funcționează, în condițiile legii, ca autorități administrative autonome și rezolvă treburile publice din comune și din orașe»*, dispozițiile constituționale ale art. 137 alin. (1), referitoare la formarea, administrarea, întrebuințarea și controlul resurselor financiare ale autorităților administrativ-teritoriale și ale instituțiilor publice, precum și dispozițiile art. 138 alin. (4) din Constituție, care stabilesc că *«Bugetele locale se elaborează, se aprobă și se execută în condițiile legii»*”.

22. În aceste condiții, Curtea a constatat că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 63/2010 respectă și exigențele constituționale consacrate de dispozițiile art. 120—122 referitoare la principiul autonomiei locale.

23. Cu privire la critica referitoare la art. 9 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, raportată la dispozițiile art. 21 alin. (1) și (2) din Constituție, Curtea constată că și aceste prevederi legale au mai fost supuse controlului de constituționalitate, în acest sens fiind, spre exemplu, Decizia nr. 508 din 5 decembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 94 din 6 februarie 2014, Decizia nr. 32 din 21 ianuarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 143 din 26 februarie 2014, Decizia nr. 45 din 4 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 274 din 15 aprilie 2014, sau Decizia nr. 573 din 16 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 888 din 5 decembrie 2014, prin care Curtea a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate și a constatat că aceste prevederi legale sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

24. Prin aceste decizii, Curtea a statuat, în esență, că *„accesul la justiție nu presupune gratuitatea actului de justiție și nici, implicit, realizarea unor drepturi pe cale judecătorească în mod gratuit. În cadrul mecanismului statului, funcția de restabilire a ordinii de drept, ce se realizează de către autoritatea judecătorească, este de fapt un serviciu public ale cărui costuri sunt suportate de la bugetul de stat. În consecință, legiuitorul este îndreptățit să instituie taxe judiciare de timbru pentru a nu se afecta bugetul de stat prin costurile procedurii judiciare deschise de părțile aflate în litigiu.”* Curtea a reținut, de asemenea, că art. 21 din Constituție nu instituie nicio interdicție cu privire la taxele în justiție, fiind legal și normal ca justițiabilii care trag un folos nemijlocit din activitatea desfășurată de autoritățile judecătorești să contribuie la acoperirea cheltuielilor acestora. Mai mult, în virtutea dispozițiilor constituționale ale art. 56 alin. (1), potrivit cărora *„Cetățenii au obligația să contribuie, prin impozite și prin taxe, la cheltuielile publice”*, a arătat Curtea, plata taxelor și a impozitelor reprezintă o obligație constituțională a cetățenilor.

25. Totodată, Curtea a constatat că nu se poate vorbi despre un quantum împovăraător al taxei judiciare de timbru, fiind unul rezonabil, în quantum fix de 100 de lei, care nu este de natură a afecta justițiabilul din punct de vedere financiar, astfel încât nu pot fi reținute criticile referitoare la restricționarea accesului la justiție prin instituirea acestei taxe fixe, datorată de justițiabil în cazul depunerii unei cereri de recuzare a membrilor completului de judecată, în materie civilă.

26. Pentru argumentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ionuț Sebastian Vișan în Dosarul nr. 5.559/121/2011* al Curții de Apel Galați — Secția contencios administrativ și fiscal și constată că prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 63/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, precum și pentru stabilirea unor măsuri financiare, și cele ale art. 9 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Galați — Secția contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 16 decembrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL CULTURII

ORDIN

privind clasarea în Lista monumentelor istorice, categoria monument, grupa valorică B, a Bisericii din lemn „Sfânta Treime”, Schitul Buluc, comuna Jariștea, județul Vrancea

Având în vedere Referatul nr. 4.824 din 22 septembrie 2014 de aprobare a proiectului de ordin al ministrului culturii de clasare în Lista monumentelor istorice, categoria monument, grupa valorică B, a Bisericii din lemn „Sfânta Treime”, Schitul Buluc, comuna Jariștea, județul Vrancea,

în conformitate cu dispozițiile art. 21 alin. (2) și ale art. 33 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, republicată, cu modificările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 13 pct. 2 lit. a), ale art. 16 alin. (2) și (3) din Normele metodologice de clasare și inventariere a monumentelor istorice, aprobate prin Ordinul ministrului culturii și cultelor nr. 2260/2008, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 11 alin. (1) și (4) din Hotărârea Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul culturii emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Biserica din lemn „Sfânta Treime”, Schitul Buluc, comuna Jariștea, județul Vrancea se clasează ca monument istoric, categoria monument, grupa valorică „B”, cu codul în Lista monumentelor istorice VN-II-m-B-21099.

(2) Coordonatele punctelor de contur ale zonei de protecție a monumentului istoric sunt date în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul Ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Viceprim-ministru, ministrul culturii, interimar,

Hegedüs Csilla,
secretar de stat

București, 11 noiembrie 2014.

Nr. 2.740.

ANEXĂ

**Zona de protecție a Bisericii din lemn „Sfânta Treime”, Schitul Buluc,
comuna Jariștea, județul Vrancea**

Coordonate puncte de contur

Nr. crt.	Coordonate stereo 70	
	X	Y
1	655856.796	480176.810
2	655872.261	480184.098
3	655881.505	480188.187
4	655897.859	480192.453
5	655918.479	480191.742
6	655938.567	480197.786
7	655967.720	480205.252
8	655969.348	480191.798
9	655970.386	480183.210
10	655974.653	480180.010
11	655986.563	480176.277
12	655978.871	480151.691
13	655971.453	480127.570
14	655942.478	480133.258
15	655908.703	480137.347
16	655881.149	480143.746
17	655867.525	480162.267

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ

ORDIN

**privind modificarea Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală
nr. 1.847/2014 pentru aprobarea procedurilor de aplicare a art. 78¹ din Codul de procedură fiscală,
precum și pentru aprobarea modelului și conținutului unor formulare**

În temeiul art. 11 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 520/2013 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările ulterioare, precum și al art. 78¹ și art. 228 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 1.847/2014 pentru aprobarea procedurilor de aplicare a art. 78¹ din Codul de procedură fiscală, precum și pentru aprobarea modelului și conținutului unor formulare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 535 din 18 iulie 2014, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La anexa nr. 1 „Procedură privind declararea contribuabililor inactivi, potrivit art. 78¹ alin. (1) din Codul de procedură fiscală,” capitolul II „Procedura de verificare a contribuabililor care se află în una dintre situațiile prevăzute la

art. 78¹ alin. (1) lit. b) și c) din Codul de procedură fiscală”, secțiunea B „Procedura privind verificarea contribuabililor care se sustrag de la efectuarea inspecției fiscale prin declararea unor date de identificare a domiciliului fiscal care nu permit organului fiscal identificarea acestuia”, paragraful 2 de la punctul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Totodată, organul de inspecție fiscală trimite la adresa de domiciliu fiscal declarat și la sediul social al contribuabilului invitația prin care acesta este solicitat să se prezinte la sediul organului fiscal pentru clarificarea situației sale fiscale.”

2. La anexa nr. 1 capitolul II, secțiunea C „Procedura privind verificarea de către organele de inspecție fiscală a contribuabililor care nu funcționează la domiciliul fiscal declarat”, punctele 1.1 și 1.2 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„1.1. În situația în care se constată că un contribuabil nu desfășoară activitate la domiciliul fiscal declarat, organul de inspecție fiscală va solicita, în scris, prezența unui reprezentant legal al acestuia la sediul organului de inspecție fiscală, stabilind data și ora de prezentare. Solicitarea se trimite la adresa domiciliului fiscal declarat și la sediul social al contribuabilului.

1.2. În cazul în care contribuabilul are sedii secundare, organul de inspecție fiscală trimite solicitarea și la adresele unde acestea funcționează, dacă nu au dovada de sediu expirată, potrivit evidenței Oficiului Național al Registrului Comerțului.”

3. La anexa nr. 1 capitolul II, secțiunea D „Procedura privind verificarea de către Direcția generală antifraudă fiscală a contribuabililor care nu funcționează la domiciliul fiscal declarat”, punctele 1.1—2 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„1.1. În situația în care se constată că un contribuabil nu desfășoară activitate la domiciliul fiscal declarat, inspectorii antifraudă vor solicita, în scris, prezența unui reprezentant legal

al acestuia la sediul Direcției generale antifraudă fiscală, denumită *organ de control*, stabilind data și ora de prezentare. Solicitarea se trimite la adresa domiciliului fiscal declarat și la sediul social.

1.2. În cazul în care contribuabilul are sedii secundare, organul de control trimite solicitarea și la adresele unde acestea funcționează, dacă nu au dovada de sediu expirată, potrivit evidenței Oficiului Național al Registrului Comerțului.

2. Identificarea domiciliului fiscal, sediului social și sediilor secundare ale contribuabilului se face din baza de date a Agenției Naționale de Administrare Fiscală. Organul de control poate solicita în scris Oficiului Național al Registrului Comerțului furnizarea de informații cu privire la contribuabil.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. III. — Direcția generală proceduri pentru administrarea veniturilor, Direcția generală coordonare inspecție fiscală, Direcția generală antifraudă fiscală, Direcția generală de tehnologia informației, Direcția generală de administrare a marilor contribuabili, direcțiile generale regionale ale finanțelor publice și unitățile subordonate vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală,

Gelu-Ștefan Diaconu

București, 2 februarie 2015.

Nr. 320.

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII ȘTIINȚIFICE

Nr. 3.177 din 5 februarie 2015

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

Nr. 147 din 12 februarie 2015

ORDIN

privind aprobarea formularului specific al certificatului medical

necesar pentru încadrarea și menținerea într-o funcție de conducere sau de îndrumare și de control din învățământul preuniversitar

În temeiul art. 234 alin. (1) din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, în baza Hotărârii Guvernului nr. 26/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației și Cercetării Științifice și a Hotărârii Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației și cercetării științifice și ministrul sănătății emit prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă utilizarea ca formular specific al certificatului medical necesar pentru încadrarea și menținerea într-o funcție de conducere sau de îndrumare și de control în învățământul preuniversitar a modelului prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcțiile generale și direcțiile de specialitate din cadrul Ministerului Educației și Cercetării Științifice și din cadrul Ministerului Sănătății duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației și cercetării științifice,

Sorin Mihai Cîmpeanu

p. Ministrul sănătății,

Dorel Săndesc,
secretar de stat

— Model —

Județul ..... Localitatea ..... Unitatea sanitară	<div style="border: 1px solid black; padding: 10px; width: 80%; margin: auto;"> timbru fiscal L. S. </div>																				
CERTIFICAT MEDICAL Nr. .... anul ..... luna ..... ziua																					
În baza referatului Dr. .... <div style="text-align: center;">numele și prenumele</div> în calitate de ..... Se certifică de noi că: ..... <div style="display: flex; justify-content: space-between; align-items: center;"> Codul numeric personal numele și prenumele </div> <table border="1" style="border-collapse: collapse; text-align: center; width: 100%;"> <tr> <td style="width: 20px; height: 20px;"> </td> <td style="width: 20px; height: 20px;"> </td> <td style="width: 20px; height: 20px;"> </td> <td style="width: 20px; height: 20px;"> </td> <td style="width: 20px; height: 20px;"> </td> <td style="width: 20px; height: 20px;"> </td> <td style="width: 20px; height: 20px;"> </td> <td style="width: 20px; height: 20px;"> </td> <td style="width: 20px; height: 20px;"> </td> <td style="width: 20px; height: 20px;"> </td> <td style="width: 20px; height: 20px;"> </td> <td style="width: 20px; height: 20px;"> </td> <td style="width: 20px; height: 20px;"> </td> <td style="width: 20px; height: 20px;"> </td> <td style="width: 20px; height: 20px;"> </td> <td style="width: 20px; height: 20px;"> </td> <td style="width: 20px; height: 20px;"> </td> <td style="width: 20px; height: 20px;"> </td> <td style="width: 20px; height: 20px;"> </td> <td style="width: 20px; height: 20px;"> </td> </tr> </table> în vârstă de ..... ani; sexul M/F,																					
Domiciliat în: jud. /sect. .... loc. .... str. .... nr. .... cu B.I./C.I. seria ..... nr. .... având ocupația de: ..... la																					
Este suferind de:																					
S-a eliberat prezentul spre a-i servi la:																					
L.S.	Medic director, ...																				

17.5; A5

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

DECIZIE

privind sancționarea cu amendă și interzicerea temporară a activității de asigurare, precum și stabilirea unor măsuri în sarcina Societății de Asigurare-Reasigurare **LIG Insurance — S.A.**

Autoritatea de Supraveghere Financiară, cu sediul în Splaiul Independenței nr. 15, sectorul 5, București, cod de înregistrare fiscală 31588130, reprezentată legal prin președinte, în temeiul art. 13 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile art. 2 alin. (1) lit. b) și art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în urma Hotărârii Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară consemnate în extrasul procesului-verbal al ședinței din data de 26 ianuarie 2015, în cadrul căreia au fost analizate rezultatele controlului inopinat efectuat la Societatea de Asigurare-Reasigurare **LIG Insurance — S.A.**, cu sediul social în municipiul București, str. Andrei Mureșanu nr. 14, sectorul 1, J40/21751/19.08.1992, cod unic de înregistrare 2626923, înmatriculată în Registrul asiguratorilor cu RA-046/10.04.2003,

a constatat următoarele:

1. Societatea nu deține o structură adecvată de management al riscului și nici proceduri/norme interne adecvate privind managementul riscurilor care să asigure cadrul procedural necesar asigurării funcționării/existenței unui sistem de management al riscurilor proporțional cu dimensiunea, natura și complexitatea activității exercitate.

Astfel au fost încălcate prevederile art. 9, coroborat cu prevederile art. 10, 13, 18 și 32 din Normele privind principiile de organizare a unui sistem de control intern și management al riscurilor, precum și organizarea și desfășurarea activității de audit intern la asiguratorii/reasiguratorii, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurarilor nr. 18/2009, cu modificările și completările ulterioare (*Normele puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurarilor nr. 18/2009, cu modificările și completările ulterioare*), faptă ce constituie contravenție potrivit prevederilor art. 39 alin. (2) lit. a) și c) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurarilor, cu modificările și completările ulterioare.

2. Regulamentul Comitetului de management al riscurilor nu prevede modalitatea și frecvența cu care comitetul trebuie să informeze conducerea administrativă asupra situației expunerii la riscuri a societății.

Astfel au fost încălcate prevederile art. 29 din Normele puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurarilor nr. 18/2009, cu modificările și completările ulterioare, faptă ce constituie contravenție potrivit prevederilor art. 39 alin. (2) lit. a) și c) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

3. Societatea nu a prezentat echipei de control informări ale Comitetului de management al riscurilor către conducerea administrativă asupra situației expunerilor societății la riscuri.

Astfel au fost încălcate prevederile art. 20 alin. (3) lit. i) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, faptă ce constituie contravenție potrivit prevederilor art. 39 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

4. Societatea nu a efectuat o analiză a tuturor riscurilor și nu a efectuat, pentru fiecare dintre sursele de risc identificate, analize prin utilizarea testelor de stres, iar pentru măsurarea expunerii la risc nu a ținut cont de relația dintre riscuri, prin evaluarea acestora atât separat, cât și sub o bază agregată.

Astfel au fost încălcate prevederile art. 13 coroborat cu prevederile art. 14, respectiv prevederile art. 15 și 17 din Normele puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurarilor nr. 18/2009, cu modificările și completările ulterioare, faptă ce constituie contravenție potrivit prevederilor art. 39 alin. (2) lit. a) și c) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

5. Nu au fost întocmite rapoarte către conducerea administrativă și conducerea executivă privind evoluția riscurilor și depășirea limitelor de toleranță aprobate.

Astfel au fost încălcate prevederile art. 32 lit. c) din Normele puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurarilor nr. 18/2009, cu modificările și completările ulterioare, faptă ce constituie contravenție potrivit prevederilor art. 39 alin. (2) lit. a) și c) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

6. Societatea nu dispune de un sistem adecvat de control intern asupra procesului de management al riscurilor, iar la nivelul societății nu a fost implementat un sistem de detectare a deficiențelor sistemului de control intern.

Astfel au fost încălcate prevederile art. 20 alin. (3) lit. c²) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 26 din Normele puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurarilor nr. 18/2009, cu modificările și completările ulterioare, faptă ce constituie contravenție potrivit prevederilor art. 39 alin. (2) lit. a), c) și d) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

7. Nu au fost planificate și nici realizate misiuni de audit intern pentru evaluarea eficienței și gradului de adecvare a sistemului de control intern, funcționarea și eficiența fluxurilor informaționale între sectoarele activității.

Astfel au fost încălcate prevederile art. 41 lit. a) și d) din Normele puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 18/2009, cu modificările și completările ulterioare, faptă ce constituie contravenție potrivit prevederilor art. 39 alin. (2) lit. a) și c) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

8. Planurile de audit, elaborate pentru anii 2013 și 2014, aprobate de către Comitetul de audit, nu descriu criteriile sub care au fost selecționate zonele care vor fi supuse auditului și resursele necesare executării planurilor de audit.

Astfel au fost încălcate prevederile art. 42 din Normele puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 18/2009, cu modificările și completările ulterioare, faptă ce constituie contravenție potrivit prevederilor art. 39 alin. (2) lit. a) și c) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

9. Rapoartele de audit, întocmite trimestrial către Comitetul de audit, cu privire la activitatea desfășurată de auditul intern, au fost înaintate spre informare Consiliului de administrație, fără a rezulta că acestea au fost semnalate funcției de control intern.

Astfel au fost încălcate prevederile art. 43 din Normele puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 18/2009, cu modificările și completările ulterioare, faptă ce constituie contravenție potrivit prevederilor art. 39 alin. (2) lit. a) și c) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

10. Comitetul de Audit instituit la nivelul societății nu a recomandat realizarea unor misiuni de audit care să vizeze sistemul de control intern al societății și nu a monitorizat eficacitatea sistemelor de control intern și de management al riscurilor din cadrul societății.

Astfel au fost încălcate prevederile art. 14 lit. e) din Normele privind cerințele de informare și de raportare referitoare la auditul statutar al situațiilor financiare ale societăților de asigurare/reasigurare puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 22/2008, cu modificările și completările ulterioare (*Normele puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 22/2008, cu modificările și completările ulterioare*), referitoare la monitorizarea eficacității sistemelor de control intern, audit intern și management al riscurilor, faptă ce constituie contravenție potrivit prevederilor art. 39 alin. (2) lit. a) și c) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

11. Niciuna dintre prevederile contractului de furnizare servicii informatice și/sau ale procedurii privind operarea în aplicația informatică utilizată de societate pentru emiterea polițelor pe teritoriul Italiei nu prevede proceduri de validare și control la nivelul aplicației și nici detalii privind modalitatea concretă de verificare a modului de procesare și efectuare a operațiunilor.

Astfel au fost încălcate prevederile art. 7 alin. (4) din Normele puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 18/2009, cu modificările și completările ulterioare, faptă ce constituie contravenție potrivit prevederilor art. 39 alin. (2) lit. a) și c) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

12. Societatea nu a stabilit măsuri adecvate pentru încasarea primelor de asigurare.

Astfel au fost încălcate prevederile art. 5 lit. d) din Normele privind activele admise să acopere rezervele tehnice brute pentru asiguratorul care practică activitatea de asigurări generale, dispersia activelor admise să acopere rezervele

tehnice brute, precum și coeficientul de lichiditate puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 9/2011, cu modificările și completările ulterioare, faptă ce constituie contravenție potrivit prevederilor art. 39 alin. (2) lit. a) și c) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

13. Nu există o fundamentare actuarială a cotelor de primă și nicio fundamentare a criteriilor în baza cărora se pot acorda reduceri de primă, iar testele de adecvare a tarifelor de prime nu sunt corect fundamentate. Primele de asigurare aferente subscrierilor în Italia sunt preluate din propunerile menționate în cererile de asigurare transmise de către brokeri, notele de calcul al primelor de asigurare sunt formale, acestea conținând în fapt primele recomandate de către brokeri prin cererile de asigurare, iar cota de primă este un rezultat al raportului dintre prima și suma asigurată, menționate în cererile de asigurare.

Astfel au fost încălcate prevederile art. 20 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, faptă ce constituie contravenție potrivit prevederilor art. 39 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

14. Pentru polița de răspundere civilă INC2000010018 emisă pe teritoriul Italiei, subscrisă conform contractului pe o perioadă de 2 ani și 8 luni, cu plata primei de asigurare în rate, societatea a înregistrat prima brută subscrisă la nivelul primei totale înscrise pe polița de asigurare.

Astfel au fost încălcate prevederile cap. II secțiunea 7, pct. 7.10, subpct. 254 din Reglementările contabile conforme cu directivele europene, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 3.129/2005, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 2 alin. (4) pct. 2 din Normele privind metodologia de calcul și evidență a rezervelor tehnice minimale pentru activitatea de asigurări generale puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 3.109/2003, cu modificările și completările ulterioare (*Normele puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 3.109/2003, cu modificările și completările ulterioare*), faptă ce constituie contravenție potrivit prevederilor art. 39 alin. (2) lit. a) și c) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

15. Societatea a subevaluat rezerva de prime la data de 30.06.2014 și la data de 30.09.2014 determinată de:

— nerespectarea prevederilor art. 2 alin. (1) din Normele puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 3.109/2003, cu modificările și completările ulterioare, în cazul calculului rezervei de prime pentru polițele INC2000010013, INC2000010014, prin luarea în considerare în calculul rezervei a primelor aferente scadenței semestriale;

— neluarea în calculul rezervei de prime pentru polițele de asigurări de garanții emise pe teritoriul Italiei a valorii de 20 de euro per poliță aferentă taxei notariale, taxă inclusă în valoarea primei brute subscrise;

— neconstituirea rezervei de primă pentru anumite polițe și acte adiționale pentru asigurările de garanții emise pe teritoriul Italiei, pentru care societatea a înregistrat prime brute subscrise.

Astfel au fost încălcate prevederile art. 2 alin. (1) din Normele puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 3.109/2003, cu modificările și completările ulterioare, faptă ce constituie contravenție potrivit prevederilor art. 39 alin. (2) lit. a) și c) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

16. Societatea a supraevaluat partea din rezervele de prime cedate în reasigurare pentru polițele emise pe teritoriul Italiei aferente clasei 13 — Asigurări de răspundere civilă generală și clasei 15 — Asigurări de garanții, prin utilizarea unei metodologii de calcul care nu este conformă cu metoda prevăzută pentru calculul rezervelor de prime sau cu prevederile clauzelor contractului de reasigurare, precum și prin menținerea constantă a valorii rezervei de prime cedate pe parcursul derulării contractelor de reasigurare, inclusiv după data încetării în cazul contractului de reasigurare din data de 28.10.2013 încheiat pentru Polița de răspundere civilă nr. 10.403.

Astfel au fost încălcate prevederile cap. II, secțiunea 3, pct. 34 alin. (2) din Reglementările contabile conforme cu directivele europene, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 3.129/2005, cu modificările și completările ulterioare, faptă ce constituie contravenție potrivit prevederilor art. 39 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

17. Societatea a subevaluat rezerva de daune față de valoarea despăgubirilor efectiv plătite pentru dosarele de daună plătite în perioada 1.01.2014—31.07.2014 aferente polițelor subscrise pe teritoriul Italiei.

Astfel au fost încălcate prevederile art. 3 alin. (1) din Normele puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 3.109/2003, cu modificările și completările ulterioare, faptă ce constituie contravenție potrivit prevederilor art. 39 alin. (2) lit. a) și c) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

18. La data de 30.06.2014 societatea a luat în acoperirea rezervelor tehnice creanțe din asigurare mai vechi de 30 de zile.

Astfel au fost încălcate prevederile art. 5 lit. d) din Normele puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 9/2011, cu modificările și completările ulterioare, faptă ce constituie contravenție potrivit prevederilor art. 39 alin. (2) lit. a) și c) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

19. Societatea a calculat eronat cheltuieli de achiziție reportate în cazul a 3 polițe de asigurare emise pe teritoriul Italiei, care figurau în baza de date ca fiind emise în mod direct de către asigurător, luate în considerare la acoperirea rezervelor tehnice cu active admise.

Astfel au fost încălcate prevederile art. 4 lit. C pct. (i) din Normele puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 9/2011, cu modificările și completările ulterioare, faptă ce constituie contravenție potrivit prevederilor art. 39 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

20. Societatea a luat în calculul cheltuielilor de achiziție reportate un comision suplimentar de 5% acordat brokerilor ca bonus, în condițiile în care rata daunei este sub o limită prestabilită.

Astfel au fost încălcate prevederile cap. VII — Norme metodologice de utilizare a conturilor contabile pentru asigurători, grupa 47 — „conturi de regularizare și asimilate” din Reglementările contabile conforme cu directivele europene specifice domeniului asigurărilor, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 3.129/2005, cu modificările și completările ulterioare, faptă ce constituie contravenție potrivit prevederilor art. 39 alin. (2) lit. a) și c) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

21. Pentru data de 30.06.2014, pentru polițele subscrise în valută, în calculul rezervei de primă, a părții cedate în reasigurare din rezerva de prime, a creanțelor și a cheltuielilor de achiziție reportate calculate în valută, societatea a utilizat cursul valutar din ziua anterioară ultimei zile lucrătoare din lună.

Astfel au fost încălcate prevederile pct. I, alin. 3 lit. d) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 18/2014 pentru punerea în aplicare a Sistemului de raportare contabilă la 30 iunie 2014 a societăților din domeniul asigurărilor, faptă ce constituie contravenție potrivit prevederilor art. 39 alin. (2) lit. a) și c) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

22. Ca urmare a modului eronat de determinare a primelor brute subscrise, a creanțelor aferente, a rezervei de prime, a părții cedate în reasigurare din rezerva de prime, a cheltuielilor de achiziție reportate, la data de 30.06.2014 societatea nu deținea active suficiente să acopere rezervele tehnice.

Astfel au fost încălcate prevederile pct. 3 din anexa nr. 2 la Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, conform cărora valoarea totală a activelor trebuie să fie, în orice moment, cel puțin egală cu valoarea rezervelor tehnice, faptă ce constituie contravenție potrivit prevederilor art. 39 alin. (2) lit. h) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

23. La data controlului societatea este expusă unui risc de subscriere ridicat, pentru diminuarea căruia programul de reasigurare al societății și măsurile de control nu sunt adecvate, având în vedere următoarele:

— din politica/procedurile privind activitatea de reasigurare a societății nu rezultă criteriile de selectare a reasigurătorilor aleși, criteriile cantitative și calitative care au stat la baza adoptării programului de reasigurare și nici analizele efectuate în vederea determinării adecvării acestuia în funcție de riscurile subscrise, rezultatele eventualelor teste de stres sau scenarii derulate de societate pentru evaluarea riscurilor rezultate din contractele de reasigurare, inclusiv determinarea pierderii maxime posibile;

— societatea nu a efectuat teste de stres și nu a aplicat scenarii pentru evaluarea riscurilor rezultate din contractele de reasigurare încheiate, în scopul evitării expunerii la un risc de credit apărut ca urmare a neîndeplinirii de către un reasigurător a obligațiilor stipulate în contractul de reasigurare și/sau la riscul de concentrare;

— pentru polițele subscrise pe teritoriul Italiei pe clasa 13 — Asigurări de răspundere civilă generală, având în vedere că la această dată societatea avea un contract de reasigurare doar pentru Polița de asigurare de răspundere civilă nr. 10.403, emisă pe teritoriul Italiei, iar expunerea maximă pe această clasă este în valoare de 132.499.724 euro, echivalentul a 591.990.019 lei, aferentă unui portofoliu de 26 de polițe;

— pentru riscurile aferente polițelor de tip CAR emise pe teritoriul Italiei, încadrate în clasa 9 — Alte asigurări de bunuri, pentru care expunerea totală este de 10.121.723 euro, echivalentul a 44.657.447 lei, societatea nu are contracte de reasigurare prin care să cedeze riscurile acoperite;

— pentru contractul de reasigurare încheiat la data de 25.09.2014 cu societatea Emergins General Insurance Company Limited, care acoperă riscurile aferente polițelor subscrise pe teritoriul Italiei încadrate în clasa 15 — Asigurări de garanții și asigurările de tip malpraxis medical încadrate în clasa 13 — Asigurări de răspundere civilă generală, societatea a prezentat informații în legătură cu autorizația de funcționare a acestei societăți care nu s-au putut confirma cu informațiile publice ale autorităților de supraveghere invocate de societate;

— luând în considerare tipul și perioada de acoperire a riscurilor prin programul/contractele de reasigurare aferente clasei 15 — Asigurări de garanții comparativ cu perioada de valabilitate a polițelor și valoarea sumelor asigurate aferente polițelor aflate în vigoare în perioada supusă verificării, cel puțin pentru polițele a căror sumă asigurată depășește diferența dintre capitalurile proprii ale societății și fondul de siguranță, chiar și în situația aplicării programului de reasigurare și/sau a oricărei alte contragarantii pe care societatea ar putea să o obțină, societatea s-ar afla în imposibilitatea acoperirii pierderilor imediate.

Astfel au fost încălcate prevederile art. 3 lit. b) coroborat cu prevederile art. 13 din Normele puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 18/2009, cu modificările și completările ulterioare, faptă ce constituie contravenție potrivit prevederilor art. 39 alin. (2) lit. a) și c) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Față de motivele de fapt și de drept arătate, în scopul apărării drepturilor asiguraților și al promovării stabilității activității de asigurare în România,

Consiliul Autorității de Supraveghere Financiară d e c i d e:

Art. 1. — (1) În conformitate cu prevederile art. 39 alin. (3) lit. c) și d) și alin. (4) și ale art. 8 alin. (2) lit. a) și j) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu prevederile art. 21² alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare, se sancționează Societatea de Asigurare-Reasigurare LIG Insurance — S.A., cu sediul social în municipiul București, str. Andrei Mureșanu nr. 14, sectorul 1, J40/21751/19.08.1992, cod unic de înregistrare 2626923, înmatriculată în registrul asiguraților cu RA-046/10.04.2003, cu amendă în cuantum de 100.000 lei și cu interzicerea temporară a activității de asigurare, până la data la care societatea va face dovada remedierii tuturor deficiențelor constatate în timpul controlului, precum și dovada deținerii unui sistem adecvat de control intern asupra procesului de management al riscurilor, în corelație cu angajamentele asumate prin contractele de asigurare încheiate.

(2) Amenda se face venit la bugetul de stat în cotă de 50%, iar diferența de 50% se face venit la bugetul Autorității de Supraveghere Financiară și se achită în termen de 15 zile de la primirea deciziei, în contul nr. RO83TREZ7005025XXX007370, deschis la Trezoreria Municipiului București.

(3) Dovada de plată a amenzii va fi prezentată Autorității de Supraveghere Financiară, imediat după achitare.

(4) În conformitate cu art. 43 alin. (3) și (4) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, prezenta decizie constituie titlu de creanță. La data scadenței, titlul de

24. Având în vedere faptul că valoarea totală a investițiilor în terenuri și construcții, realizate de societate în perioada 1.01.2014—30.06.2014 este mai mare decât suma preconizată prin profilul de risc a fi investită până la 30.06.2014, precum și faptul că societatea a acordat împrumuturi din care o parte intra-grup fără ca în cadrul profilului de risc să se identifice/analizeze riscul de contagiune aferent, iar în cadrul politicii investiționale nu a fost regăsită nicio referire în acest sens, rezultă că politica de identificare, evaluare și gestiune a riscurilor aferente activității de investiții nu asigură o viziune integrată asupra activelor și a obligațiilor din bilanțul contabil, iar activitatea de investiții nu este potrivită profilului de risc aprobat de către consiliul de administrație.

Astfel au fost încălcate prevederile art. 21 și 22 din Normele puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 18/2009, cu modificările și completările ulterioare, faptă ce constituie contravenție potrivit prevederilor art. 39 alin. (2) lit. a) și c) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

creanță devine titlu executoriu, în baza căruia Autoritatea de Supraveghere Financiară va declanșa procedura silită de recuperare a creanțelor sale.

Art. 2. — (1) Societatea de Asigurare-Reasigurare LIG Insurance — S.A., prin reprezentanții săi legali, va transmite, până la data de 1.03.2015, la Autoritatea de Supraveghere Financiară un plan de măsuri în vederea remedierii deficiențelor constatate.

(2) Termenele pentru realizarea măsurilor propuse în plan nu vor depăși 3 luni de la data comunicării prezentei decizii.

Art. 3. — În vederea urmării modului de îndeplinire a măsurilor stabilite, Societatea de Asigurare-Reasigurare LIG Insurance — S.A. va transmite la Autoritatea de Supraveghere Financiară lunar, până în ultima zi lucrătoare a lunii următoare celei pentru care se face raportarea, informații care vor cuprinde stadiul îndeplinirii măsurilor și acțiunile întreprinse până la data fiecărei raportări.

Art. 4. — (1) Împotriva prezentei decizii, societatea poate formula plângere prealabilă adresată Autorității de Supraveghere Financiară, în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, și poate sesiza Curtea de Apel București în termen de 6 luni, conform Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Plângerea adresată Curții de Apel București nu suspendă, pe timpul soluționării acesteia, executarea măsurii sancționatorii, în conformitate cu prevederile art. 40 alin. (2) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 5. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, conform prevederilor art. 9 din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Mișu Negrițoiu

București, 10 februarie 2015.
Nr. 209.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

HOTĂRÂRE pentru modificarea art. 109² din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție

În temeiul art. 29 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Colegiul de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Articolul 109² din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.076 din 30 noiembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

„Art. 109². — Prin derogare de la dispozițiile art. 109¹ din prezentul regulament, dispozițiile art. 103⁸ din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 387/2005, cu modificările și completările ulterioare, nu se aplică la nivelul Înaltei Curți de Casație și Justiție.”

Art. II. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție,
LIVIA DOINA STANCIU

București, 11 februarie 2015.
Nr. 4.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 828056